

kunne ombygges af vedkommende Eiere. Der er imidlertid senere opkastet Lovforslag med Hensyn til dette Ændringsforslag. Jeg skal ikke være utilbøielig til at tage det tilbage — det skal jeg allerede iforveien erklære — men jeg vilde dog høre, hvad Indvendinger der kunde fremsættes mod det. Jeg har selv gjort den Indvending, at det kunde tænkes, at Gaarden laa foran Huset ud til Veien, og en saadan Gaard kunde jo ikke af Eieren omslutes af Bygninger, og selvfølgelig kan man ikke sige, at Lovforslaget, saaledes som det er redigeret, er uhensigtsmæssigt, idet Eieren i det af mig nævnte Tilfælde virkelig ikke kan omslutte Gaarden med Bygninger, og som Følge deraf maatte maaskee Regjeringsudkastets Redaction være at foretrække; men jeg skal tillade mig at oppebie, hvad der med Hensyn til dette Forslag maatte blive yttret, for da at bestemme mig til, om jeg skal tage det tilbage eller ikke.

Juslitsministeren: Hvad det til § 1 stillede Ændringsforslag angaaer, kan jeg Intet have derimod at erindre. Jeg kan vel finde det hensigtsmæssigt, at i denne Lov det Samme bliver Tilfældet som i Bygningsloven for Kjøbenhavn. Heller ikke kan jeg have Noget at erindre imod Ændringsforslaget til § 2 og til § 3, ligesom jeg ogsaa troer at kunne gaae ind paa, heller i alt Fald ikke at burde indsaette mig Forslaget til en ny § 5. Jeg faae jo helst, at en saadan Bestemmelse ikke blev optagen i Loven; men jeg anseer heller ikke Vedtagelsen af en saadan Bestemmelse for saa væsentlig, at jeg af den Grund skulde finde Betænknelighed ved at tilraade Lovens Sanction. Hvad det til § 4 stillede Ændringsforslag angaaer, da troer jeg, at den Motivering, som i Betænkningen findes, ikke altid holder Stik. Det forholder sig saaledes, som Mindretallet yttrede, at Regjeringsudkastet er gaaet ud fra den Forudsætning, at der kan tænkes Gaarde, som ligge ud til en Vej, til en offentlig Plads, til en Sø, som ikke af Eierne kunne omslutes af Bygninger, og at der altsaa ingen Anledning er til at paabyde, at en Gaard af saadan Bessaffenhed skal have 100 Kvadratalen, idet den som oftest endog vil have meget mere fri Luft, ifølge den Maade, hvorpaa

Gaarden er beliggende, end om den havde et Gaardsrum af 100 Kvadratalen. Dertil kommer, at selv udenfor dette Tilfælde kan det være juridisk umuligt for Eieren at ombygge Terrainet. Det kan nemlig tænkes, at naar han paa den Plads, der er, vil opføre en Bygning til, kan der til Bygningen mangle det Gaardsrum, som ellers ifølge Loven skal ligge ved Bygningen, idet der nemlig skal være et ligesaa stort ubebygget Areal som det bebyggede. Der kan saaledes være baade en fysisk og en juridisk Umulighed for Eieren til at kunne bebygge sin Gaardsplads, og det holder altsaa ikke Stik, hvad der staar i Ændringsforslaget om, at en Gaardsplads altid af Eieren kan være indesluttet. Jeg finder derfor ikke, at der er nogen Anledning til, at det omhandlede, af Mindretallet stillede Ændringsforslag antages, men maa anbefale, at Loven forsaavidt vedtages uforandret.

Flensborg: Ja, efter denne Erklæring skal jeg tage Ændringsforslaget til § 4 tilbage.

Formanden: Saa fremt Ingen optager Forslaget, vil det falde bort (Ophold); det er altsaa bortfaldet.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Mindretals (Flensborgs) Forslag til § 1 (s. Anhang B. Sp. 317) vedtoges eenstemmig med 27 Stemmer.

2) § 1 med den vedtagne Forandring, saaledes lydende:

Bygningsloven af 17de Marts 1856, forsaavidt den angaaer Kjøbenhavns Forstæder, udvides, med efterfølgende nærmere Bestemmelser, til den Deel af Frederiksberg og Hvidovre Sogne, som imod Vest begrænses af en ret Linie, dragen fra Foreningspunktet imellem Grøndalsaaen og Lygteaaen indtil den nordre Ende af Tjansenveien og derafra ad denne Vej og dens Fortsættelse vesten og sønden om Søndermarken indtil den Vej, der fører til Carlsberg, langs dennes østlige Side til Jernbanen og langs Jernbanens nordlige Side indtil